Vlaams Parlement

stuk **1948** (2012-2013) – Nr. 1
ingediend op 18 maart 2013 (2012-2013)

Ontwerp van decreet

houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009

verzendcode: BUI

INHOUD

Memorie van toelichting 3
Voorontwerp van decreet 15
Advies van de Strategische Adviesraad Internationaal Vlaanderen 19
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 25
Advies van de Raad van State 29
Ontwerp van decreet 37
Bijlagen:
– Nederlandse vertaling van het akkoord 41
– Engelse versie van het akkoord 55

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Algemeen kader

1.1. De strijd tegen de 'rechtsgebieden met lage of beperkte belasting' en de schadelijke belastingpraktijken

In 1996 constateerden de lidstaten van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) de noodzaak van toezicht op de fiscale gevolgen van de geleidelijke liberalisering van de internationale handel en investeringen. Als de toenemende mobiliteit van kapitalen een onbetwistbare rol heeft gespeeld in de economische groei, heeft zij immers ook de belastingstelsels van de verschillende staten tegen elkaar uitgespeeld. Die concurrentie heeft geleid tot een opbod bij het invoeren van stimuleringsmaatregelen en tot de bloei van belastingparadijzen.

Deze toestand zorgde voor een verstoring van het evenwicht op het vlak van investeringsbeslissingen die in het algemeen schadelijk is voor de begroting van de meeste landen. De lidstaten belastten de OESO er dan ook mee om maatregelen uit te werken om die verstoring tegen te gaan.

Op grond van dat mandaat heeft de OESO in 1998 een rapport voorgelegd waarin de criteria zijn vastgelegd die kenmerkend zijn voor rechtsgebieden met lage of beperkte belasting en schadelijke belastingpraktijken. Dit rapport bevatte aanbevelingen tot het invoeren van een reeks unilaterale, bilaterale of multilaterale maatregelen om die stelsels en die praktijken op een gecoördineerde wijze te kunnen bestrijden. Bij die maatregelen hoorden met name ook het opheffen van de bepalingen die de toegang van de belastingdiensten tot bankgegevens beperkten en een intensievere en doeltreffender aanwending van de procedures voor internationale administratieve bijstand.

In 2000 verklaarde het Comité voor fiscale zaken van de OESO dat alle lidstaten aan hun belastingadministraties toegang tot bankgegevens moesten verlenen met het oog op het uitwisselen daarvan met hun verdragspartners. De lidstaten kregen ook nog andere aanbevelingen, meer bepaald het verbod op anonieme bankrekeningen of de verplichting om inlichtingen uit te wisselen in die gevallen waarin de aangezochte staat de gevraagde inlichtingen niet nodig heeft voor de toepassing van zijn eigen belastingwetgeving. De initiatieven die de lidstaten (en de staten die het statuut van waarnemer hebben) namen, werden onderworpen aan een gedetailleerd onderzoek waarover de OESO in 2003 en 2007 rapporten publiceerde.

1.2. Opbouw van het internationale proces met focus op het uitwisselen van inlichtingen in fiscale aangelegenheden

In 2002 werkte het 'Global Forum' inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen een modelverdragstekst uit die beperkt blijft tot het uitwisselen van inlichtingen in fiscale aangelegenheden. Het Global Forum pleit voor het sluiten van overeenkomsten conform de beginselen die in dat modelverdrag zijn opgenomen. Het uitwisselen van bankgegevens is één van die beginselen. Sinds 2006 wordt in een jaarlijks rapport verslag uitgebracht over de vooruitgang die de landen die actief zijn in het Forum, maakten.

Als gevolg van die acties werd tevens een paragraaf 5 ingevoegd in artikel 26 van de OESO-modelverdragstekst. Op grond van dat artikel 26 is een staat in principe niet ver-

plicht om inlichtingen te verstrekken die ingevolge zijn wetgeving niet kunnen worden verkregen. De nieuwe paragraaf 5 wijkt af van dit beginsel en laat een staat niet toe het verstrekken van inlichtingen te weigeren enkel en alleen omdat die inlichtingen in het bezit zijn van een bank. Samen met Luxemburg, Oostenrijk en Zwitserland maakte België voorbehoud bij deze nieuwe bepaling.

1.3. De aansluiting van België bij het internationale proces

België aanvaardde om in het dubbelbelastingverdrag met de Verenigde Staten (VS), dat het op 27 november 2006 ondertekende, een bepaling op te nemen die analoog is aan artikel 26, paragraaf 5. De wet van 3 juni 2007 houdende goedkeuring van die overeenkomst staat toe dat de Belgische administratie, in afwijking van artikel 318 van het Wetboek van de Inkomstenbelastingen (WIB), een belasting vestigt ten laste van een Belgische belastingplichtige op grond van inlichtingen die de Amerikaanse administratie heeft ingewonnen bij een Amerikaanse bank.

Onmiddellijk na het sluiten van de overeenkomst met de VS heeft België vanaf januari 2007 binnen de internationale instanties zoals de OESO, de Europese Unie (EU) en de Verenigde Naties (VN), laten weten dat het bereid was om geval per geval met andere staten te onderhandelen over een verdragsbepaling die gelijkluidend zou zijn aan die overeengekomen met de VS. Op deze aanzet van België is geen enkel initiatief van verdragspartners gevolgd. In 2008 heeft België vastgehouden aan zijn principieel voorbehoud tegen de OESO-modeltekst, maar het heeft duidelijk aangegeven dat het bereid was om, geval per geval, een verdragsbepaling te aanvaarden met betrekking tot het uitwisselen van bankgegevens.

België sloot zich in maart 2009 volledig aan bij de regels inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen die binnen de OESO werden uitgewerkt.

1.4. Versnelling van het proces

De groep van de twintig belangrijkste economieën (G20) bevestigde op 2 april 2009 de nood aan transparantie en internationale samenwerking in belastingzaken en dreigde met sancties tegen de staten die terughoudend zijn om zich aan te sluiten bij de OESO-modeltekst. De staten die deel uitmaken van het Global Forum inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, werden over drie lijsten verdeeld, in functie van de vooruitgang die elk van hen had geboekt bij het invoeren van de OESO-modeltekst. België stond op de ‘grijze’ lijst van landen die het model nog niet op een voldoende manier gebruiken.

Teneinde van de ‘grijze’ lijst te verdwijnen, voerde België sinds maart 2009 zijn inspanningen op om zo snel mogelijk internationale overeenkomsten te sluiten die het uitwisselen van bankgegevens mogelijk moeten maken. Dankzij die inspanningen ondertekende België op zeer korte tijd twaalf overeenkomsten die voorzien in een administratieve bijstand volgens de eisen van de OESO-modeltekst. Daardoor is België sinds 17 juli 2009 opgenomen in de ‘witte’ lijst met staten die het model van de OESO reeds wezenlijk gebruiken.

Sinds 2009 heeft België een veertigtal nieuwe dubbelbelastingverdragen, protocollen en specifieke akkoorden inzake het uitwisselen van inlichtingen (‘Tax Information Exchange Agreements’, TIEA’s) ondertekend om het uitwisselen van bankgegevens mogelijk te maken. Dit brengt het totaal op ongeveer negentig dubbelbelastingverdragen waarin bepalingen zijn opgenomen die voorzien in het uitwisselen van inlichtingen.

1.5. De beleidsmatige en juridische context in België

Binnen de huidige Europese juridische context is de bevoegdheid van België onaangetast gebleven wanneer het gaat om het sluiten van akkoorden inzake het uitwisselen van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Die akkoorden zijn bovendien in overeenstemming met de principes van goed bestuur die door de Commissie worden aanbevolen.

2. De OESO-modeltekst

In de schoot van het Global Forum kreeg een werkgroep, samengesteld uit vertegenwoordigers van zowel OESO-lidstaten als niet-leden die de verbintenis zijn aangegaan om zich aan te sluiten bij de OESO-standaard inzake transparantie en uitwisseling van inlichtingen, de opdracht een rechtsinstrument te ontwikkelen dat kan worden gebruikt voor het starten van een effectieve uitwisseling van inlichtingen met het oog het OESO-initiatief inzake schadelijke belastingpraktijken. De modeltekst is de norm voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

Wanneer het sluiten van een dubbelbelastingverdrag onmogelijk blijkt, kan het uitwisselen van inlichtingen worden geregeld door een akkoord ad hoc waarvan de bepalingen zijn gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

3. Inhoud van het akkoord

Het akkoord heeft tot doel inlichtingen uit te wisselen die 'naar verwachting relevant zijn' voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving van de overeenkomstsluitende staten met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de partijen. Het akkoord biedt eveneens de mogelijkheid om belastingcontroles in het buitenland uit te voeren.

Het akkoord is grotendeels gebaseerd op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden. Dat modelakkoord maakt de internationaal vereiste norm uit voor een effectieve uitwisseling van inlichtingen.

4. Belang voor Vlaanderen

Ingevolge artikel 3, §1, van het voorliggende akkoord behelst het toepassingsgebied belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de contracterende staten. Bijgevolg is het akkoord gemengd, zowel ten aanzien van gemeenschappen als gewesten.

Artikel 3, §3, van het voorliggende akkoord bepaalt dat vanaf de datum waarop België de Bahama's langs diplomatieke weg ervan in kennis stelt dat het de uitbreiding wenst van het toepassingsgebied van het akkoord tot andere belastingen, het akkoord eveneens van toepassing wordt op belastingen die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen worden geheven. Na intrafederale consensus, heeft België al gebruik gemaakt van deze eenzijdige maatregel: in 2011 stelde de Federale Overheidsdienst (FOD) Financiën de overheid van de Bahama's in kennis van die uitbreiding.

Via het voorliggende akkoord kan het uitwisselen van fiscale gegevens dus zowel bij gemeenschaps- als gewestbelastingen van toepassing zijn.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1 beschrijft het doel en de werkingssfeer van het akkoord. Via hun bevoegde overheden verlenen de overeenkomstsluitende staten elkaar bijstand door gegevens uit te wisselen die 'naar verwachting relevant zijn' voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de in het akkoord bedoelde belastingen. De bijstand omvat in elk geval de inlichtingen waarvan wordt verwacht dat zij relevant zullen zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belastingen, alsook voor de onderzoeken of vervolgingen die daarmee verband houden. De informatie wordt als vertrouwelijk behandeld. De rechten en de bescherming die worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing voor zover zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen niet overmatig belemmeren of vertragen.

De norm van 'waarschijnlijke relevantie' heeft tot doel te verzekeren dat de gegevensuitwisseling zo ruim mogelijk is, waarbij evenwel duidelijk wordt aangegeven dat het de partijen niet vrij staat om naar inlichtingen te hengelen of te vragen naar informatie waarvan het weinig waarschijnlijk is dat zij relevant zal zijn voor de opheldering van de fiscale toestand van een belastingplichtige.

Het feit dat de werkelijke relevantie van de inlichtingen pas definitief kan worden beoordeeld nadat de verzoekende partij ze heeft ontvangen, mag op zich geen voldoende reden zijn voor de aangezochte partij om de informatie niet te verstrekken. Het is bovendien niet noodzakelijk dat er aanwijzingen van belastingfraude in het dossier voorkomen. Het volstaat dat er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de inlichtingen relevant zijn.

Artikel 2 betreffende het rechtsgebied stelt dat de aangezochte partij niet verplicht is inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar overheden of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die verdragspartij bevinden.

Het woord 'overheden' moet ruim worden geïnterpreteerd. Naast de belastingdiensten worden ook alle openbare diensten, instellingen en inrichtingen bedoeld die verplicht zijn hun beschikbare informatie te verstrekken aan ambtenaren die zijn belast met de vestiging of de invordering van belastingen.

De verplichting om gegevens mee te delen, wordt niet beperkt door de woonplaats of de nationaliteit van de persoon waarmee de inlichtingen verband houden of van de persoon die in het bezit is van de inlichtingen.

Artikel 3 stelt dat het akkoord van toepassing is op de bestaande belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de verdragspartijen.

Paragraaf 2 bepaalt dat het akkoord ook van toepassing is op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van ondertekening van het akkoord worden gevestigd indien de bevoegde overheden van beide partijen zulks overeenkomen. De bevoegde overheden brengen elkaar op de hoogte van alle belangrijke wijzigingen die betrekking hebben op de belastingheffing en van ermee verband houdende middelen voor gegevensverzameling.

Volgens paragraaf 3 zal het akkoord, vanaf de datum waarop België de Bahama's in kennis stelt dat het akkoord gaat met de toepassing, ook van toepassing zijn op belastingen die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen worden geheven.

Artikel 4 geeft een aantal gebruikelijke definities zoals 'vennootschap', 'bevoegde overheid' (voor België betreft het de federale minister van Financiën of diens vertegenwoordiger), 'inlichtingen', 'persoon' en 'belasting'. Het gaat doorgaans om gebruikelijke definities. Een aantal begripsomschrijvingen komt eveneens voor in de algemene belastingovereenkomsten die betrekking hebben op de inkomstenbelastingen.

Elke niet omschreven term heeft de betekenis die hij op een bepaald tijdstip heeft volgens het recht van een verdragspartij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die eraan wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden.

Artikel 5 heeft betrekking op het uitwisselen van inlichtingen op verzoek.

De algemene regel is overeenkomstig paragraaf 1 dat de aangezochte partij op verzoek inlichtingen moet verstrekken. Het is duidelijk dat het akkoord enkel van toepassing is op het uitwisselen van de gevraagde informatie die betrekking heeft op een specifieke controle, een specifiek verhoor of onderzoek, en niet op de automatische of spontane gegevensuitwisseling. De OESO wilde gerichte normen instellen voor het uitwisselen van inlichtingen die in de hele wereld kunnen worden toegepast en die door alle financiële centra en alle rechtsgebieden met lage of beperkte belastingen kunnen worden goedgekeurd. Het OESO-modelakkoord wil daarom een passend evenwicht bereiken tussen enerzijds de noodzaak om de toegang tot betrouwbare financiële inlichtingen vast te leggen, en anderzijds de noodzaak om te vermijden dat de economie van de betrokken staten lasten zouden worden opgelegd op het vlak van fiscale discipline die deze landen te zwaar en zelfs irrealistisch zouden beschouwen.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte staat als strafrechtelijk misdrijf zouden worden beschouwd indien zij in die staat zouden plaatsvinden.

Paragraaf 2 preciseert dat de aangezochte partij alle middelen moet aanwenden om de gevraagde informatie te verkrijgen en zich niet mag verlaten op inlichtingen die in het bezit zijn van haar belastingadministratie.

De inlichtingen moeten worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte partij die informatie nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden. Deze bepaling is noodzakelijk. Indien er wel een fiscaal belang zou zijn vereist, zou de gegevensuitwisseling ondoeltreffend kunnen worden.

Paragraaf 3 bepaalt dat de aangezochte partij gegevens moet verstrekken in de vorm van getuigenverklaringen of voor echt verklaarde afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover dat op grond van haar wetgeving is toegestaan.

Paragraaf 4 wijkt af van de nationale wetgeving in die zin dat hij stelt dat het feit dat informatie in het bezit is van een bank, een andere financiële instelling, een trust, een stichting of een persoon die werkzaam is in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon, geen reden mag zijn om inlichtingen niet te verstrekken. De aangezochte partij moet ook inlichtingen verstrekken met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, partnerships, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere stelsels. Deze paragraaf wil het uitwisselen van inlichtingen effectief doen plaatsvinden, zelfs indien de wetgeving of de interne regelgeving de aangezochte partij verhinderen om de informatie te verkrijgen. De paragraaf verschilt ook van het OESO-modelakkoord.

Paragraaf 5 somt op welke gegevens het verzoek om inlichtingen moet bevatten. De procedure van de gegevensuitwisseling mag er niet toe leiden dat de last van het proces van de bepaling, de vestiging of de invordering van een belasting wordt doorgeschoven naar de aangezochte partij.

Paragraaf 6 bepaalt dat de aangezochte verdragspartij de informatie zo vlug mogelijk moet verstrekken. Wanneer er onverwacht vertraging optreedt bij het verwerven van de gevraagde inlichtingen, brengt de aangezochte partij de verzoekende partij daarvan op de hoogte.

Artikel 6 beschrijft de regeling voor belastingcontroles in het buitenland. De aangezochte partij kan, zonder dat zij daartoe is verplicht, vertegenwoordigers van de verzoekende partij de toelating geven om op haar grondgebied personen te ondervragen en documenten te raadplegen met schriftelijke toestemming van de betrokken personen. De aangezochte partij mag de voorwaarden bepalen waaronder de controles plaatsvinden.

Overeenkomstig paragraaf 2 kan de aangezochte partij ook toestaan dat vertegenwoordigers van de andere partij aanwezig zijn bij een belastingcontrole die de aangezochte partij op haar grondgebied uitvoert.

Volgens paragraaf 3 stelt de bevoegde overheid van de overeenkomstsluitende partij die de controle uitvoert, de bevoegde overheid van de andere partij in kennis van tijdstip en plaats van de controle, de identiteit van de controleur en de vereiste procedures en voorwaarden.

Artikel 7 bepaalt in welke gevallen de aangezochte partij mag weigeren de gevraagde inlichtingen te verstrekken:
- wanneer het verzoek niet conform het akkoord is ingediend;
- wanneer de verzoekende partij niet alle beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden;
- wanneer het bekendmaken van inlichtingen in strijd zou zijn met de nationale veiligheid of de openbare orde;
- wanneer de bescherming van vertrouwelijkheid van toepassing is op inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen;
- wanneer door de inlichtingen de toepassing mogelijk wordt van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende partij die discriminatie inhoudt.

Een verzoek kan niet worden afgewezen wanneer de belastingvordering wordt betwist.

Artikel 8 legt het vertrouwelijk karakter van de verkregen informatie vast. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gesteld van andere personen, entiteiten of overheden zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde overheid van de aangezochte partij.

Indien de inlichtingen werden verstrekt voor een strafwettelijk doel en daarna worden aangewend voor een niet-strafrechtelijk fiscaal doel (en omgekeerd), wordt de bevoegde overheid van de aangezochte partij daarvan in kennis gesteld.

Artikel 9 betreft de fiscale behandeling van bijeenkomsten. Onkosten die een inwoner van een verdragspartij maakt voor het bijwonen van een bijeenkomst in de andere partij, kun-

nen voor de belastingheffing in mindering worden gebracht in dezelfde mate als onkosten voor het bijwonen van bijeenkomsten in de eerstgenoemde partij.

Artikel 10 bepaalt welke partij de kosten van de bijstand draagt. De aangezochte partij neemt in principe de indirecte kosten (activiteiten van ambtenaren, afschriften van documenten enzovoort) ten laste. Directe kosten die specifiek zijn gemaakt (bijvoorbeeld het inschakelen van externe raadgevers) worden gedragen door de verzoekende partij. De bevoegde overheden kunnen evenwel geval per geval onderling overeenkomen de kosten anders te verdelen. Zij plegen vooraf overleg wanneer de kosten naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 11 heeft betrekking op de regeling door onderling overleg van moeilijkheden of twijfelpunten inzake de interpretatie of de toepassing van het akkoord. De verdragspartijen kunnen ook beslissen om andere vormen van geschillenbeslechting toe te passen.

Artikel 12 stelt dat de partijen alle wetgevende maatregelen treffen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de verdragsbepalingen.

Artikel 13 geeft aan dat verzoeken om bijstand en antwoorden daarop in het Engels worden opgesteld.

Artikel 14 bepaalt dat het akkoord in werking treedt op de datum van de laatste kennisgeving waarbij de partijen elkaar hebben gemeld dat hun interne procedure is beëindigd. De bepalingen van het akkoord vinden toepassing op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op dat waarin het akkoord in werking is getreden. Wanneer er geen belastbaar tijdperk is, is het akkoord van toepassing op belastingen die zijn verschuldigd ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat volgt op de inwerkingtreding van het akkoord.

Artikel 15 biedt elke partij de mogelijkheid om het akkoord schriftelijk te beëindigen. De beëindiging wordt van kracht op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een periode van drie maanden na de datum waarop de andere partij de kennisgeving van beëindiging heeft ontvangen. Alle verzoeken die worden ontvangen tot de beëindigingdatum, worden behandeld in overeenstemming met de verdragsbepalingen. Na de beëindiging blijven de partijen gebonden door artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge het akkoord werden verkregen.

Het akkoord is enkel in het Engels opgesteld. Deze tekst wordt samen met een Nederlandse vertaling voorgelegd aan de leden van het Vlaams Parlement.

III. PROCEDUREVERLOOP

1. Ondertekening en gemengde aard van het akkoord

Na de onderhandelingen tussen de federale overheid en de autoriteiten van de Bahama's, ondertekenden zij het akkoord in Brussel op 7 december 2009.

In een aantal adviezen op vraag van de federale overheid heeft de afdeling Wetgeving van de Raad van State echter verklaard dat het sluiten van die verdragen niet alleen het volgen van de procedure eigen aan gemengde verdragen noodzakelijk maakt, maar dat eveneens intrafederaal overleg moet worden gepleegd over het opmaken van soortgelijke verdragen. De Raad van State stelde vast dat ze ooit van toepassing kunnen zijn op de niet-federale belastingen – de inwerkingtreding daarvoor wordt in een aantal gevallen uitgesteld tot een

eventuele uitwisseling van nota's – maar deze potentieel gemengde aard van het akkoord volstaat om nu al ook de goedkeuring van de deelstaten te vereisen.

Tijdens zijn vergadering van 26 oktober 2010 legde de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), het gemengde karakter van het voorliggende akkoord vast. Zowel de Federale Staat als de gewesten en de gemeenschappen worden bevoegd geacht, aangezien alle belastingen die zij heffen nu of later onder het akkoord vallen.

Ingevolge de beslissing van de ICBB van 9 juli 2008 worden de leden van de ICBB geacht met de in de WGV bereikte consensus in te stemmen, behoudens bezwaar binnen de dertig dagen na de notificatie van het verslag aan hen. In een brief van 20 januari 2011 deelde de voorzitter van de ICBB mee dat geen enkel bezwaar werd geformuleerd. De ICBB heeft de consensus in de WGV dus stilzwijgend bekrachtigd en die bijgevolg uitvoerbaar gemaakt.

Met goedkeuring van de Vlaamse overheid, achtte de FOD Financiën het niet langer opportuun om te wachten op de inwerkingtreding van het akkoord alvorens gebruik te maken van artikel 3, §3, van het akkoord. Bij eenvoudige kennisgeving door België aan de Bahama's, werd het toepassingsgebied van het akkoord meteen tot niet-federale belastingen uitgebreid. Dit gebeurde per federale brief van 9 maart 2011.

2. Advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (SARiV)

De SARiV verwijst in het advies dat hij op 19 april 2012 uitbracht over de akkoorden met de Bahama's, Saint Kitts en Nevis, Saint Lucia en Saint Vincent en de Grenadines (advies met kenmerk 2012/6) naar eerder uitgebrachte adviezen, onder meer over soortgelijke verdragen met de buurlanden van België. De Raad beperkt zich daarom tot enkele aandachtspunten met betrekking tot de inhoud van dit akkoord met de Bahama's.

Vooreerst merkt de Strategische Adviesraad op dat de internationale briefwisseling in verband met de uitbreiding van het toepassingsgebied van het akkoord tot niet-federale belastingen (artikel 3, §3, van het akkoord met de Bahama's), niet wordt opgenomen in het ontwerp van decreet, daar waar dat bijvoorbeeld bij het decreet voor het dubbelbelastingverdrag met China wel het geval was.

Daarnaast stelt de SARiV vast dat dit artikel 3, §2, over een latere uitbreiding tot identieke of soortgelijke belastingen bij wederzijds akkoord, voldoende flexibel is geformuleerd, zodat het niet telkens zal moeten worden aangepast naar aanleiding van een wijziging van de bevoegdheidsverdeling tussen de overheidsinstellingen in België.

Voorts vergelijkt de SARiV dit akkoord met de Bahama's met drie andere akkoorden en stelt zo vast wat volgt:
1° de definities stemmen niet volledig overeen, zodat de Raad adviseert steeds dezelfde begripsomschrijvingen te hanteren;
2° in dit akkoord met de Bahama's wordt niet verwezen naar de Economische Partnerschapsovereenkomst (EPA) tussen de EU en de CARIFORUM-staten, hoewel ook de Bahama's partij zijn bij die EPA; en
3° ditzelfde akkoord bevat striktere motiveringsregels bij een verzoek tot het uitwisselen van gegevens, dan de andere drie akkoorden.

De SARiV verwijst naar de opmerkingen die de Raad in eerdere adviezen maakte over de invulling van de term 'bevoegde overheid'. De Raad vraagt of de Vlaamse overheid zou voorstellen aan de federale minister van Financiën om een eenduidige informatie te geven aan de verdragspartner over de fiscale bevoegdheidsverdeling in België en over de weerslag hiervan op het akkoord.

De Vlaamse Regering repliceert op dit beleidsadvies als volgt.

Het verschil tussen het decreet tot instemming met het verdrag met China en het ontwerp van decreet dat nu voorligt, vloeit voort uit het verschil tussen de beide verdragsteksten. Het is namelijk zo dat in het verdrag met China geen uitbreidingsclausule is opgenomen, terwijl die wel opgenomen is in het akkoord met de Bahama's, namelijk in het al herhaaldelijk in deze memorie vermelde artikel 3. Bovendien was tijdens de onderhandelingen tussen de federale overheid en China tot uiting gebracht dat niet-federale belastingen zouden uitgesloten worden; het verdrag met China was oorspronkelijk bedoeld als een exclusief federaal verdrag. Onder invloed van adviezen van de Raad van State over federale instemmingswetten, kwam de federale overheid, na intrafederale consensus, op haar positie terug; hierdoor wenste België het verdrag met China uit te breiden tot de niet-federale belastingen, in tegenstrijd tot de gevoerde onderhandelingen en met de ondertekende verdragstekst die verwijst naar de belastingen van de staten.

Om conflicten over de interpretatie en de toepassing van het in Belgische ogen gemengd geworden verdrag met China te voorkomen, werden tussen de federale overheid en de Chinese briefwisseling gevoerd om daaraan een rechtsgrondslag te geven. Vandaar de aanvulling van dat instemmingsdecreet met die briefwisseling. Dit is echter niet nodig gebleken voor dit akkoord met de Bahama's, aangezien precies een mogelijke uitbreiding ervan tot niet-federale belastingen hierin is opgenomen, waardoor de gemengde aard van dit verdrag potentieel is. Bijgevolg volstaat de instemming bij decreet met dit akkoord waarin die uitbreidingsclausule is opgenomen. Het effectief gebruik maken van die uitbreiding vergt slechts een eenzijdige verklaring vanuit België. Die verklaring is, na intrafederale consensus, al betekend aan de Bahama's. Dat neemt niet weg dat die uitbreiding pas samen met de inwerkingtreding van het ganse akkoord, na de parlementaire instemming, toepassing zal vinden.

Wat de tekstverschillen betreft tussen de vele akkoorden inzake het uitwisselen van fiscale gegevens en andere belastingsaangelegenheden, voert de Vlaamse Regering aan dat dit akkoord met de Bahama's, net als de soortgelijke akkoorden met andere landen of rechtsgebieden, een bilateraal gesloten verdrag is. Elke verdragsonderhandeling heeft zijn eigen dynamiek. Zodoende kan het resultaat van elke bilateraal gevoerde onderhandeling verschillend zijn, wat zijn neerslag krijgt in de verdragstekst. Bijgevolg is het onvermijdelijk dat de teksten van al die bilaterale akkoorden enigszins verschillen van elkaar. Daarnaast herinnert de regering eraan dat de onderhandelingen van de vier akkoorden waarnaar dit advies van de SARiV verwijst, door de federale overheid zijn gevoerd, zonder haar medewerking.

Tot slot antwoordt de Vlaamse Regering op de opmerking van de Adviesraad in verband met 'bevoegde autoriteit', die slaat op de toepassing van dit gemengde akkoord met de buitenlandse overheid, dat het intrafederale samenwerkingsakkoord waarover nu onderhandeld wordt, daartoe moet bijdragen. Hierop wordt nader ingegaan in de toelichting van de Rregering bij het advies van de Raad van State.

3. Advies van de Raad van State

De afdeling Wetgeving van de Raad van State maakte in zijn advies van 24 mei 2012 (kenmerk 51.360/1) over het voorontwerp van instemmingsdecreet drie opmerkingen.

De Raad van State is van mening dat de Vlaamse Regering alsnog het advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) moet aanvragen, overeenkomstig het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV. Volgens de Raad zou de SERV hetzij een alge-

meen standpunt ten opzichte van alle belastingverdragen moeten innemen, hetzij geval per geval daarover moeten oordelen.

De Raad van State stelt de vraag wie in België een gevolg zal geven aan een verzoek om inlichtingen vanwege de Bahamaanse overheid. Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, kan onder 'bevoegde autoriteit' niet enkel de federale minister van Financiën worden verstaan, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan. De Raad beveelt daarom aan om aan Belgische zijde te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de andere verdragspartij weten tot wie zij een verzoek om inlichtingen moeten richten en de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State stelt voor om daarover een intrafederaal samenwerkingsakkoord te sluiten.

Tot slot merkt de Raad van State op dat het instemmingsdecreet aangevuld kan worden met normatieve bepalingen inzake administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en dwanguitvoering, indien geweigerd wordt mee te werken aan onderzoeksmaatregelen.

De Vlaamse Regering antwoordt als volgt op dit advies van de Raad van State.

De Vlaamse minister bevoegd voor financiën heeft het advies van de SERV aangevraagd. De SERV heeft daarop geantwoord met een brief die in de volgende paragraaf is vermeld.

Wat de aanbeveling tot oprichting van een coördinatiemechanisme en -orgaan betreft, wijst de Vlaamse Regering op het feit dat de Vlaamse overheid, de federale overheid en de andere gemeenschappen en gewesten sinds 2011 overleg plegen met het oog op het stroomlijnen van de intrafederale en de internationale samenwerking bij het toepassen van gemengde belastingverdragen. Dit heeft ertoe geleid dat twee ontwerpen van samenwerkingsakkoorden al in ruime mate zijn uitgewerkt, het ene samenwerkingsakkoord over het uitwisselen van fiscale inlichtingen en het andere akkoord over wederzijdse invorderingsbijstand. Het is de ambitie van de Vlaamse Regering dat beide samenwerkingsakkoorden samen met de gemengde belastingverdragen die nu al ondertekend zijn, in werking zouden treden.

Wat de suggestie van de Raad van State betreft tot aanvulling van het ontwerp van decreet met het oog op het sanctioneren van de weigering tot medewerking aan een fiscaal onderzoek, acht de Vlaamse Regering zulke aanvulling overbodig. Op federaal niveau worden strafrechtelijke of administratiefrechtelijke sanctiebepalingen evenmin opgenomen in de instemmingswetten. De reden hiervoor is dat de belastingadministratie voor het verkrijgen van de nodige informatie in principe gebruik maakt van de gemene procedure die hiervoor is voorzien in het Wetboek van Inkomstenbelasting (WIB, 1992, hoofdstuk III – Onderzoek en controle, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen). Dit betekent dat bij een gebrek aan, of een gemis van medewerking de belastingadministratie de strafrechtelijke en administratieve sancties kan opleggen die zijn voorzien bij het overtreden van de wettelijke bepalingen ter zake (WIB, 1992, hoofdstuk X – Strafbepalingen, opgenomen in titel VII – Vestiging en invordering van de belastingen), alsook in het Strafwetboek (artikelen 220-224). Dit geldt ook voor de onroerende voorheffing die door het WIB van 1992 wordt geregeld. Voor de eigenlijke gewestbelastingen, die op leegstand bijvoorbeeld, worden in het decreet ter zake enkele sanctiemodaliteiten voorzien, en voor de invorderingsaspecten die niet zijn geregeld, worden de regels van het WIB van 1992 mutatis mutandis steevast van toepassing verklaard. Voor de oneigenlijke gewestbelastingen die de Vlaamse overheid zelf al int, bijvoorbeeld de verkeersbelasting en de belasting op inverkeerstelling, opgenomen in het Wetboek van de met inkomstenbelastingen gelijk-

gestelde belastingen (WIGB), worden in artikel 2, WIGB, een aantal sanctiemodaliteiten uit het WIB 1992 van toepassing verklaard.

4. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV)

Op 3 oktober 2012 besliste het dagelijks bestuur van de SERV om over dit akkoord met de Bahama's geen advies uit te brengen wegens de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen. De Raad van de SERV heeft deze beslissing op 12 december 2012 bekrachtigd.

De Vlaamse Regering neemt hiervan akte en meent dat met deze beslissing voldaan is aan de voorwaarden van het decreet van 7 mei 2004 inzake de SERV.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

VOORONTWERP VAN DECREET

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN

STRATEGISCHE ADVIESRAAD
INTERNATIONAAL VLAANDEREN

Boudewijnlaan 30 bus 81, 1000 Brussel
T: +32 2 553 01 81
F: + 32 2 553 50 76
sariv@iv.vlaanderen.be
http://www.sariv.be

Aan de heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport
Koning Albert II-laan 19 bus 11
1210 Brussel

uw bericht van	uw kenmerk	ons kenmerk	bijlagen
14 maart 2012	DepFB/BORG/12-0822	Advies 2012/6	
vragen naar / e-mail	telefoonnummer	datum	
roos.vandecruys@iv.vlaanderen.be	02 553 50 32	19 april 2012	

Betreft: Briefadvies over de voorontwerpen van instemmingsdecreet met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden

Mijnheer de minister,

Tijdens haar vergadering van 2 maart 2012 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemenebest van de Bahama's (7 december 2009), Saint Lucia (7 december 2009), Saint Vincent & de Grenadines (7 december 2009) en Saint Kitts & Nevis (18 december 2009) inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden (hierna: "de overeenkomsten"). Zij gelastte u het advies van de Strategische Adviesraad internationaal Vlaanderen (hierna: "de Raad") in te winnen. Na bespreking op zijn vergadering van 17 april 2012 keurde de Raad dit advies goed.

Zoals aangekondigd, verwijst de Raad voor een schets van het globale kader naar zijn eerdere adviezen over de problematiek van de uitwisseling van informatie inzake belastingaangelegenheden.[1] Hij beperkt zich in het onderhavige advies tot enkele aandachtspunten m.b.t. de inhoud van de overeenkomsten.

1. **Inhoud van de overeenkomsten**

De voorliggende overeenkomsten zijn akkoorden tot uitwisseling van fiscale inlichtingen ("*tax information exchange agreements"*). De inhoud van de overeenkomsten is in grote mate gebaseerd

[1] SARiV, *Advies over het verdrag inzake wederzijdse administratieve bijstand in fiscale aangelegenheden en bijlage A, B en C en Protocol tot wijziging van het Verdrag,* Advies 2012/1, 9 februari 2012; SARiV, A*dvies over de ontwerpen van decreet tot instemming met de wijzigingen van de verdragen tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontgaan van belastingen naar het inkomen en naar het vermogen, tussen België en respectievelijk Duitsland (2010), Frankrijk (2009), Luxemburg (2009), Nederland (2009) en het Verenigd Koninkrijk (2009)*, Advies 2012/2, 9 februari 2012.

STRATEGISCHE ADVIESRAAD INTERNATIONAAL VLAANDEREN
Flemish Foreign Affairs Council

VLAANDEREN PAST JE PERFECT

op het OESO-modelakkoord inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden en is onderling sterk gelijklopend. De Raad beperkt zich tot enkele bemerkingen.

De teksten van de overeenkomsten met Saint Lucia, Saint Vincent & Grenadines en Saint Kitts & Nevis zijn nagenoeg volledig gelijklopend. Die van de Bahama's wijkt hier enigszins van af.

In de eerste plaats merkt hij op dat artikel 3, paragraaf 1 (voor de Bahama's paragraaf 2), voldoende flexibel geformuleerd werd, zodat de overeenkomsten niet moeten worden aangepast in functie van de voortschrijdende Belgische staatshervorming. Hij stelt ook vast dat artikel 3, paragraaf 3, telkens bepaalt dat het akkoord, vanaf de datum waarop België de Bahama's in kennis stelt dat het akkoord gaat met de toepassing, ook van toepassing zijn op belastingen die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen worden geheven. Voor de vier overeenkomsten heeft België via een diplomatiek schrijven de partner op de hoogte gesteld van de toepassing op alle belastingen, ook van de deelstaten. Hiermee heeft de federale overheid de inwerkingtreding van de overeenkomsten niet afgewacht, maar meteen de uitspraak van de Raad van State over het gemengde karakter van dit soort overeenkomsten gerespecteerd.[2] De Raad merkt wel bij de goedkeuring van het dubbelbelastingverdrag met China de Vlaamse Regering een gelijkaardige briefwisseling uitdrukkelijk mee goedgekeurde door de vermelding ervan in het instemmingsdecreet.[3] Dit is niet het geval bij deze overeenkomsten.

Vervolgens stelt hij vast dat in de overeenkomsten telkens de bevoegde overheid omschreven wordt. De Raad maakte in zijn Advies 2012/2[4] reeds opmerkingen over de invulling van de term "bevoegde overheid". Gelet op de gevoerde briefwisseling met de partnerlanden vraagt de Raad zich af of de Vlaamse overheid niet aan de federale minister van Financiën zou kunnen voorstellen om een eenduidige informatieve nota op te stellen, ten behoeve van alle gelijkaardige overeenkomsten, om duiding te geven bij de fiscale bevoegdheidsverdeling in ons land en de gevolgen hiervan voor de werking. De nu gevoerde briefwisseling geeft hierover immers geen duiding.

Verder merkt de Raad op dat de definities opgenomen in de verschillende akkoorden niet volledig dezelfde zijn. In de overeenkomst met Saint Vincent & Grenadines werd bijvoorbeeld geen definitie opgenomen van "onderdaan" en de definitie van "openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of stelsel" is ook lichtjes anders geformuleerd dan deze in de overeenkomst met de Bahama's. Het zou aangewezen zijn dat voor zulke overeenkomsten telkens dezelfde definities worden gehanteerd.

Tevens stelt de Raad vast dat in de overeenkomsten met Saint Lucia, Saint Kitts en Nevis en Saint Vincent en Grenadines in artikel 8, paragraaf 2, over het vertrouwelijk karakter van de inlichtingen telkens wordt verwezen naar de Economische Partnerschapsovereenkomst ("*Economic Partnership Agreement*", EPA) met de CARIFORUM-landen.[5] Bij de overeenkomst met de Bahama's gebeurt dit

[2] Voor een toelichting bij de uitspraak van de Raad van State, zie SARIV, *o.c.,* Advies 2012/1, 5-6.

[3] VLAAMSE REGERING, *Ontwerp van decreet houdende instemming met de overeenkomst tussen de regering van het Koninkrijk België en de regering van de Volksrepubliek China tot het vermijden van dubbele belasting en tot het voorkomen van het ontduiken van belasting inzake belasting naar het inkomen, en het protocol, beide ondertekend te Brussel op 7 oktober 2009, en de briefwisseling van 30 mei en 11 juli 2011, VR/2011/0912/DOC.1270/2*, Brussel, 9 december 2012.

[4] SARiV, *Advies over de ontwerpen van instemmingsdecreet met de wijzigingen van de dubbelbelastingverdragen tussen België en respectievelijk Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk***,** *Advies 2012/2*, 8.

[5]Voor een toelichting bij deze EPA, zie SARiV, *Advies betreffende het ontwerp van decreet houdende instemming met de Economische Partnerschapsovereenkomst tussen de CARIFORUM-staten enerzijds, en de Europese Gemeenschap en haar lidstaten, anderzijds, en de slotakte,* Advies 2009/9, 17 maart 2009.

echter niet. De Raad vraagt zich af waarom dit hier niet gebeurde, aangezien de Bahama's ook partij zijn bij de CARIFORUM-EPA.

Ten slotte merkt hij op dat de overeenkomst met de Bahama's striktere motiveringsregels bepaalt voor een verzoek tot uitwisseling van inlichtingen, in het bijzonder wat betreft het vereiste van relevantie (artikel 5, paragraaf 5, lid f).

2. Conclusie

De Raad gaat akkoord met de voorontwerpen van decreet tot instemming met de akkoorden tussen België en respectievelijk het Gemenebest van de Bahama's, Saint Lucia, Saint Vincent & de Grenadines en Saint Kitts & Nevis inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.

Hoogachtend,

Prof. Dr. Jan Wouters
Voorzitter

Freddy Evens
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport

Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19
1210 Brussel

contactpersoon
Joris Bastiaensen
jbastiaensen@serv.be

ons kenmerk
SERV_BR_20121004_3DBV_4TIEA_jbit

Brussel
4 oktober 2012

Adviesvraag over dubbelbelastingverdragen en TIEA's

Mijnheer de Minister,

Het dagelijks bestuur van de SERV heeft op zijn bijeenkomst van 3 oktober beslist om, onder voor behoud van bekrachtiging door de eerstvolgende bijeenkomst van de raad, geen advies uit te brengen over de dubbelbelastingverdragen met de Seychellen, Bahrein en het eiland Man, noch over de akkoorden inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden (TIEA's) met de Bahama's, Saint Lucia, Saint Kitts & Nevis en Saint Vincent & the Grenadines. De reden hiervoor is de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
Administrateur-generaal

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be

SERV
sterk door overleg

De heer Philippe Muyters
Vlaams minister van Financiën, Begroting,
Werk, Ruimtelijke Ordening & Sport
Koning Albert II-laan 19

1210 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Joris Bastiaensen jbastiaensen@serv.be	SERV_BR_20121212_3DBVs_4TIEAs_bekrADV_jbkv	12 december 2012

Adviesvragen over voorontwerpen van decreet tot instemming met

- **DBV's met de Seychellen, Bahrein en het eiland Man**
- **TIEA'S met de Bahama's, Saint Lucia, Saint Kitts & Nevis en Saint Vincent & the Grenadines.**

Mijnheer de Minister,

Op 4 oktober jl. werd u een antwoord op bovenvermelde adviesvragen onder voorbehoud overgemaakt.

Op zijn bijeenkomst van heden heeft de raad van de SERV dit antwoord bekrachtigd.

Met de meeste hoogachting,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Karel Van Eetvelt
voorzitter

Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
Wetstraat 34-36 • 1040 Brussel • T +32 2 209 01 11 • F +32 2 217 70 08 • info@serv.be • www.serv.be
Ondernemingsnummer 0216.754.913

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.360/1
VAN 24 MEI 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 9 mei 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009', heeft het volgende advies gegeven:

51.360/1

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

2. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe instemming te verlenen met een akkoord met het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden.[2]

VORMVEREISTEN

3. Het ontwerp blijkt niet te zijn voorgelegd aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV).

Op grond van artikel 11, § 2, eerste lid, 1°, van het decreet 7 mei 2004 'inzake de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen' is de Vlaamse Regering verplicht de SERV te verzoeken om sociaal-economisch overleg te plegen over alle voorontwerpen van decreet die een sociaal-economische dimensie hebben. Het om advies voorgelegde ontwerp heeft een dergelijke dimensie, zodat het door de regering normaal aan de SERV dient te worden voorgelegd.

Bij voorgaande gelegenheden heeft de SERV soms geoordeeld over het ontwerp geen standpunt te moeten innemen gelet op "de beperkte sociaal-economische impact voor Vlaanderen". Dat was bijvoorbeeld het geval voor de voorontwerpen van decreet tot instemming met de dubbelbelastingverdragen met Duitsland, Frankrijk, Luxemburg, Nederland en het Verenigd Koninkrijk. Bij ontstentenis van een voor alle belastingverdragen en verdragen inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden geldend standpunt van de SERV, komt het aan die Raad toe daar verder geval per geval over te oordelen.

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat wordt onder "rechtsgrond" de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

[2] Akkoord 'between the Kingdom of Belgium and the Commonwealth of The Bahamas for the exchange of information relating to tax matters', gedaan te Brussel op 7 december 2009.

51.360/1

Het om advies voorgelegde ontwerp zal derhalve alsnog aan de SERV voorgelegd moeten worden.

ALGEMENE OPMERKINGEN

4. De Werkgroep gemengde verdragen, ingesteld bij het samenwerkingsakkoord van 8 maart 1994 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten 'over de nadere regelen voor het sluiten van gemengde verdragen', heeft op 26 oktober 2010 geoordeeld dat het akkoord een gemengd verdrag is.[3]

Gelet daarop rijst de vraag wie in België uitvoering zal moeten geven aan een verzoek om inlichtingen uitgaande van een bevoegde autoriteit van de Bahama's.

Uit artikel 4, paragraaf 1, f), van het akkoord volgt dat in België onder "competent authority" wordt verstaan "the Minister of Finance or his authorised representative". Aangezien het om een gemengd verdrag gaat, is de bevoegdheid daarmee niet exclusief aan de federale minister van Financiën (of zijn bevoegde vertegenwoordiger) toegewezen, maar kan het ook om een deelstatelijke minister van Financiën gaan.

Daarom verdient het aanbeveling om op het intern-Belgische vlak te voorzien in een coördinatiemechanisme en -orgaan, zodat de bevoegde autoriteiten van de Bahama's weten tot wie een verzoek om inlichtingen moet worden gericht en de federale Staat, de gemeenschappen en de gewesten onderling kunnen uitmaken op welke wijze gevolg wordt gegeven aan een concreet verzoek. De Raad van State beveelt dan ook aan daarover een samenwerkingsakkoord in de zin van artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' te sluiten.[4]

5. De vraag rijst of de nieuwe regeling inzake het uitwisselen van inlichtingen tot administratiefrechtelijke of strafrechtelijke beteugeling en tot dwanguitvoering kan leiden wanneer geweigerd wordt mede te werken aan onderzoeksverrichtingen.

---

[3] De Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) stemde via de schriftelijke procedure in met het verslag van de Werkgroep gemengde verdragen, wat bij brieven van 20 januari 2011 is bevestigd.

[4] Vergelijk met artikel 1*bis* van de bijzondere wet van 16 januari 1989 'betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten', en het samenwerkingsakkoord van 7 december 2001 tussen de federale Staat en de gewesten 'betreffende de uitwisseling van informatie in het kader van de uitoefening van hun fiscale bevoegdheden en betreffende de overlegprocedures inzake technische uitvoerbaarheid van door de Gewesten voorgenomen wijzigingen aan de gewestelijke belastingen en inzake de technische uitvoerbaarheid van de invoering door de Gewesten van algemene belastingverminderingen of -vermeerderingen van de verschuldigde personenbelasting'.

51.360/1

Het staat aan de auteur van het ontwerp om zich over deze vraag uit te spreken en om, in functie van zijn bedoelingen, eventueel het instemmingsdecreet aan te vullen met normatieve bepalingen in die zin.

51.360/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. BAERT, W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	M. TISON, L. DENYS,	assessoren van de afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS, auditeur.

DE GRIFFIER	DE VOORZITTER
W. GEURTS	M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid en de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Het akkoord tussen het Koninkrijk België en het Gemenebest van de Bahama's inzake de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingaangelegenheden, ondertekend te Brussel op 7 december 2009, zal volkomen gevolg hebben.

Brussel, 8 februari 2013.

De minister-president van de Vlaamse Regering,
Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid,
Landbouw en Plattelandsbeleid,

Kris PEETERS

De Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk,
Ruimtelijke Ordening en Sport,

Philippe MUYTERS

BIJLAGEN:

– Nederlandse vertaling van het akkoord
– Engelse tekst van het akkoord

VERTALING

AKKOORD

TUSSEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

HET GEMENEBEST VAN DE BAHAMA'S

INZAKE

DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN

MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

AKKOORD
TUSSEN
HET KONINKRIJK BELGIE
EN
HET GEMENEBEST VAN DE BAHAMA'S
INZAKE
DE UITWISSELING VAN INLICHTINGEN
MET BETREKKING TOT BELASTINGAANGELEGENHEDEN

HET KONINKRIJK BELGIE

EN

HET GEMENEBEST VAN DE BAHAMA'S,

OVERWEGEND DAT de Regering van het Koninkrijk België en de Regering van het Gemenebest van de Bahama's ("de Partijen") reeds lang actief betrokken zijn bij internationale inspanningen die gericht zijn op de bestrijding van het witwassen van geld en andere financiële delicten, en die ook mikken op de bestrijding van de financiering van terrorisme;

EN OVERWEGEND DAT de Bahama's op 15 maart 2002 een politieke verbintenis zijn aangegaan met betrekking tot de beginselen van de OESO inzake de doeltreffende uitwisseling van inlichtingen;

EN OVERWEGEND DAT de Partijen de uitwisseling van inlichtingen met betrekking tot belastingen willen vergemakkelijken,

ZIJN het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Doel en werkingssfeer van het Akkoord

1. Via hun bevoegde autoriteiten zullen de Partijen bijstand verlenen door het uitwisselen van inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van hun nationale wetgeving met betrekking tot de belastingen waarop dit Akkoord van toepassing is, daaronder begrepen inlichtingen die naar verwachting relevant zijn voor de bepaling, de vestiging, de tenuitvoerlegging of de invordering van belasting met betrekking tot personen die aan die belastingen onderworpen zijn, of voor het instellen van onderzoeken of vervolgingen inzake belastingaangelegenheden die verband houden met die personen. De inlichtingen worden uitgewisseld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord en worden als vertrouwelijk behandeld op de wijze die is bepaald in artikel 8.

2. De rechten en de bescherming die door de wetgeving of de administratieve praktijk van de aangezochte Partij worden verzekerd aan personen, blijven van toepassing. De aangezochte Partij doet haar uiterste best om te verzekeren dat zulke rechten en zulke bescherming niet dusdanig worden toegepast dat zij de effectieve uitwisseling van inlichtingen overmatig belemmeren of vertragen.

Artikel 2

Rechtsgebied

Een aangezochte Partij is niet verplicht om inlichtingen te verstrekken die niet in het bezit zijn van haar autoriteiten of die noch in het bezit zijn van of verkrijgbaar zijn door personen die zich binnen het rechtsgebied van die Partij bevinden.

Artikel 3

Belastingen waarop het Akkoord van toepassing is

1. Dit Akkoord is van toepassing op de bestaande belastingen van elke soort en benaming die worden geheven door of ten behoeve van de Partijen.

2. Dit Akkoord is ook van toepassing op alle gelijke of in wezen gelijksoortige belastingen die na de datum van de ondertekening van dit Akkoord naast of in de plaats van de bestaande belastingen worden geheven indien de Partijen dat via hun bevoegde autoriteiten overeenkomen. De bevoegde autoriteit van elke Partij deelt de bevoegde autoriteit van de andere Partij alle belangrijke wijzigingen mee die in haar wetgeving

zijn aangebracht en die een invloed kunnen hebben op de uit dit Akkoord voortvloeiende verplichtingen van die Partij.

3. Vanaf de datum waarop België de Bahama's langs diplomatieke weg ervan in kennis stelt dat België met zulke toepassing akkoord gaat, zal dit Akkoord eveneens van toepassing zijn op belastingen die in België door de staatkundige onderdelen of de plaatselijke gemeenschappen van België worden geheven.

Artikel 4

Begripsbepalingen

1. In dit Akkoord :

a) betekent "de Bahama's" het Gemenebest van de Bahama's; dit omvat het land, de territoriale wateren, en - in overeenstemming met het internationaal recht en de wetgeving van de Bahama's - elk gebied buiten de territoriale wateren, met inbegrip van de exclusieve economische zone en de zeebodem en de ondergrond waarover de Bahama's rechtsmacht en soevereine rechten van onderzoek naar en ontginning en instandhouding van natuurlijke rijkdommen uitoefenen;

b) betekent "België" het Koninkrijk België; in aardrijkskundig verband gebruikt betekent het het grondgebied van het Koninkrijk België, daaronder begrepen de territoriale zee en alle andere maritieme zones en luchtgebieden waarover het Koninkrijk België, in overeenstemming met het internationaal recht, soevereine rechten of zijn rechtsmacht uitoefent;

c) betekent "gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel" elk instrument voor beleggingen met samengebracht kapitaal, ongeacht de rechtsvorm;

d) betekent "openbaar gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel" elk gemeenschappelijk beleggingsfonds of -stelsel waarbij de aankoop, de verkoop of de inkoop van aandelen of andere belangen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

e) betekent "vennootschap" elke rechtspersoon of elke entiteit die voor de belastingheffing als een rechtspersoon wordt behandeld;

f) betekent "bevoegde autoriteit":

(i) in de Bahama's, de Minister van Financiën of zijn behoorlijk gevolmachtigde afgevaardigde; en

(ii) in België, de Minister van Financiën of zijn bevoegde vertegenwoordiger;

g) betekent "strafrecht" elke strafrechtelijke bepaling die als dusdanig wordt aangeduid door het nationale recht, ongeacht of ze opgenomen is in de belastingwetgeving, in de strafwetgeving of in andere wetten;

h) betekent "strafrechtelijke belastingaangelegenheden" belastingaangelegenheden waarbij sprake is van opzettelijke handelingen ─ hetzij vóór de inwerkingtreding van dit Akkoord, hetzij erna ─ die krachtens het strafrecht van de verzoekende Partij tot gerechtelijke vervolging kunnen leiden;

i) betekent "inlichtingen" elk feit, elke verklaring, elk document of stuk, in welke vorm ook;

j) betekent "de middelen voor het verzamelen van inlichtingen" de wetgeving en de administratieve of gerechtelijke procedures die een aangezochte Partij in staat stellen om de gevraagde inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken;

k) betekent “onderdaan”, met betrekking tot een Partij:

(i) elke natuurlijke persoon die de nationaliteit of het staatsburgerschap van die Partij bezit, en

(ii) elke rechtspersoon, deelgenootschap *(partnership)*, vereniging of andere entiteit waarvan de rechtspositie als zodanig is ontleend aan de wetgeving die in die Partij van kracht is;

l) betekent "persoon" een natuurlijke persoon, een vennootschap of elke andere vereniging of groepering van personen;

m) betekent "voornaamste klasse van aandelen" de klasse of klassen van aandelen die een meerderheid van de stemrechten in en van de waarde van de vennootschap vertegenwoordigen;

n) betekent "beursgenoteerd bedrijf" elke vennootschap waarvan de voornaamste klasse van aandelen genoteerd is aan een erkende effectenbeurs, op voorwaarde dat haar genoteerde aandelen gemakkelijk door het publiek kunnen gekocht of verkocht worden. Aandelen kunnen "door het publiek" gekocht of verkocht worden wanneer de aankoop of verkoop van aandelen niet stilzwijgend of uitdrukkelijk voorbehouden is voor een beperkte groep van beleggers;

o) betekent "erkende effectenbeurs" elke effectenbeurs die door de bevoegde autoriteiten van de Partijen erkend is;

p) betekent "aangezochte Partij" de Partij bij dit Akkoord aan dewelke gevraagd is om inlichtingen te verstrekken of die inlichtingen verstrekt heeft ten gevolge van een verzoek;

q) betekent "verzoekende Partij" de Partij bij dit Akkoord die een verzoek om inlichtingen voorlegt of die inlichtingen heeft ontvangen van de aangezochte Partij;

r) betekent "belasting" elke in dit Akkoord bedoelde belasting.

2. Voor de toepassing van dit Akkoord op enig tijdstip door een Partij, heeft, tenzij het zinsverband anders vereist, elke niet hierin omschreven uitdrukking de betekenis welke

die uitdrukking op dat tijdstip heeft volgens het recht van die Partij, waarbij elke betekenis overeenkomstig het in die Partij van toepassing zijnde belastingrecht voorrang heeft op een betekenis die aan de uitdrukking wordt gegeven overeenkomstig andere rechtsgebieden van die Partij.

Artikel 5

Uitwisseling van inlichtingen op verzoek

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij verstrekt op verzoek van de verzoekende Partij de inlichtingen ten behoeve van de in artikel 1 bedoelde doeleinden. Die inlichtingen worden uitgewisseld ongeacht of de aangezochte Partij die inlichtingen nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden en ongeacht of de onderzochte handelingen door het recht van de aangezochte Partij als strafrechtelijk misdrijf zouden worden aangemerkt indien ze op het grondgebied van de aangezochte Partij plaats zouden vinden. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zal enkel een verzoek om inlichtingen conform dit artikel indienen wanneer zij zelf niet in staat is om de gevraagde inlichtingen door andere middelen te verkrijgen, behalve wanneer het aanwenden van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden.

2. Indien de inlichtingen in het bezit van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij niet toereikend zijn om aan het verzoek om inlichtingen te voldoen, gebruikt de aangezochte Partij alle passende middelen voor het verzamelen van inlichtingen teneinde aan de verzoekende Partij de gevraagde inlichtingen te verstrekken, niettegenstaande het feit dat de aangezochte Partij die inlichtingen niet nodig heeft voor haar eigen belastingdoeleinden.

3. Wanneer de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij daar specifiek om verzoekt, verstrekt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij de inlichtingen die onder dit artikel vallen in de vorm van getuigenverklaringen en gewaarmerkte afschriften van oorspronkelijke stukken, voor zover zulks op grond van haar nationale recht is toegestaan.

4. Niettegenstaande elke andersluidende bepaling in haar binnenlandse wetgeving en onder voorbehoud van de bepalingen van de artikelen 1 en 2 van dit Akkoord, heeft elke Partij de bevoegdheid om volgende inlichtingen te verkrijgen en te verstrekken :

   a) inlichtingen die in het bezit zijn van banken, andere financiële instellingen, trusts, stichtingen en personen, daaronder begrepen gevolmachtigden en beheerders, die werkzaam zijn in de hoedanigheid van een vertegenwoordiger of een vertrouwenspersoon;

   b) inlichtingen met betrekking tot de eigendom van vennootschappen, deelgenootschappen *(partnerships)*, gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts, stichtingen en andere personen, daaronder begrepen inlichtingen aangaande alle personen in een eigendomsketen, en

      (i) in het geval van gemeenschappelijke beleggingsstelsels, inlichtingen aangaande aandelen, bewijzen van deelneming en andere belangen;

(ii) in het geval van trusts, inlichtingen aangaande instellers *(settlors)*, beheerders *(trustees)*, toezichthouders *(protectors)* en gerechtigden;

(iii) in het geval van stichtingen, inlichtingen aangaande stichters, leden van het bestuur van de stichting en gerechtigden; en

(iv) in het geval van personen die geen gemeenschappelijke beleggingsstelsels, trusts of stichtingen zijn, inlichtingen die gelijkwaardig zijn aan de in subparagrafen (i) tot (iii) vermelde inlichtingen,

op voorwaarde dat dit Akkoord voor de Partijen niet de verplichting doet ontstaan om inlichtingen inzake eigendom te verwerven of te verstrekken die betrekking hebben op beursgenoteerde bedrijven of openbare gemeenschappelijke beleggingsfondsen of -stelsels, tenzij die inlichtingen kunnen worden verkregen zonder dat zulks tot onevenredige moeilijkheden leidt.

5. Elk verzoek om inlichtingen wordt zo gedetailleerd mogelijk opgesteld en vermeldt schriftelijk :

a) de identiteit van de belastingplichtige op wie de controle of het onderzoek betrekking heeft;

b) de identiteit van de persoon waarop de gevraagde inlichtingen betrekking hebben, wanneer die persoon niet ook de belastingplichtige in subparagraaf a) van deze paragraaf is;

c) de periode waarvoor de inlichtingen worden gevraagd;

d) de aard van de gevraagde inlichtingen en de vorm waarin de verzoekende Partij die inlichtingen bij voorkeur wenst te ontvangen;

e) het fiscale doel waarvoor de inlichtingen gevraagd worden, daaronder begrepen:

(i) vermelding wie, volgens de belastingwetgeving van de verzoekende Partij, de wettelijke autoriteit is voor dewelke de inlichtingen gevraagd worden; en

(ii) of het gaat om een strafrechtelijke belastingaangelegenheid;

f) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen naar verwachting relevant zullen zijn voor de toepassing of de tenuitvoerlegging van de in artikel 3 bedoelde belastingen van de verzoekende Partij met betrekking tot een in subparagraaf a) van deze paragraaf vermelde persoon;

g) de redenen om aan te nemen dat de gevraagde inlichtingen zich binnen de aangezochte Partij bevinden of dat ze in het bezit zijn van of kunnen verkregen worden door een persoon die onder de bevoegdheid van de aangezochte Partij valt;

h) voor zover gekend, de naam en het adres van elke persoon van wie verondersteld wordt dat hij in het bezit is van de gevraagde inlichtingen of dat hij die gevraagde inlichtingen kan verkrijgen;

i) een verklaring dat het verzoek in overeenstemming is met dit Akkoord;

j) een verklaring dat de verzoekende Partij alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft gebruikt om de inlichtingen te verkrijgen, met uitzondering van de middelen die tot onevenredige moeilijkheden zouden leiden.

6. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij bevestigt de ontvangst van het verzoek aan de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij, brengt deze ervan op de hoogte

wanneer er onverwacht vertraging optreedt bij het verwerven van de gevraagde inlichtingen en stelt alles in het werk om de gevraagde inlichtingen zo vlug mogelijk aan de verzoekende Partij te doen toekomen.

Artikel 6

Belastingcontroles in het buitenland

1. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag aan de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vragen om toe te staan, op voorwaarde dat zulks niet in strijd is met het binnenlandse recht, dat vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij het grondgebied van de aangezochte Partij betreden om natuurlijke personen te ondervragen en documenten te onderzoeken, met voorafgaande schriftelijke toestemming van de natuurlijke personen of van andere betrokken personen. De bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij binnen een redelijke termijn in kennis van het tijdstip en de plaats van de geplande ontmoeting met de betrokken natuurlijke personen.

2. Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij mag de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij toestaan om een belastingcontrole bij te wonen op het grondgebied van de aangezochte Partij.

3. Wanneer het in paragraaf 2 bedoelde verzoek wordt ingewilligd, stelt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij die de controle uitvoert de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij zo spoedig mogelijk in kennis van het tijdstip en de plaats van de controle, van de identiteit van de autoriteit of de persoon die gemachtigd is om de controle uit te voeren en van de procedures en voorwaarden die door de aangezochte Partij vereist worden voor het uitvoeren van de controle. Elke beslissing aangaande het uitvoeren van de belastingcontrole wordt genomen door de aangezochte Partij die de controle uitvoert.

Artikel 7

Mogelijkheid een verzoek af te wijzen

1. De bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij mag weigeren bijstand te verlenen
   a) wanneer het verzoek niet conform dit Akkoord werd ingediend;
   b) wanneer de verzoekende Partij niet alle op haar eigen grondgebied beschikbare middelen heeft aangewend om de inlichtingen te verkrijgen, behalve wanneer de aanwending van die middelen tot onevenredige moeilijkheden zou leiden; of
   c) wanneer het bekend maken van de gevraagde inlichtingen in strijd zou zijn met haar nationale veiligheid of met de openbare orde.

2. Dit Akkoord verplicht een aangezochte Partij niet tot het verstrekken van inlichtingen waarop de bescherming van de vertrouwelijkheid *(legal privilege)* van toepassing is of van inlichtingen die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een handelswerkwijze zouden onthullen, op voorwaarde dat inlichtingen zoals omschreven in artikel 5, paragraaf 4, niet omwille van dat enkele feit als een geheim of handelswerkwijze behandeld worden.

3. Een verzoek om inlichtingen mag niet worden afgewezen op grond van het feit dat de belastingvordering die aanleiding gaf tot het verzoek betwist wordt.

4. De aangezochte Partij mag een verzoek om inlichtingen afwijzen indien de verzoekende Partij die inlichtingen vraagt met het oog op de toepassing of de tenuitvoerlegging van een bepaling van de belastingwetgeving van de verzoekende Partij of van een daarmee verband houdende verplichting, die discriminatie inhoudt van een onderdaan van de aangezochte Partij ten opzichte van een onderdaan van de verzoekende Partij die zich in dezelfde omstandigheden bevindt.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

1. Alle inlichtingen die door een Partij ingevolge dit Akkoord zijn verkregen worden als vertrouwelijk behandeld en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratieve lichamen) binnen het rechtsgebied van de Partij die betrokken zijn bij de vestiging of invordering van de in dit Akkoord bedoelde belastingen, bij de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van die belastingen of bij de beslissing in beroepszaken die betrekking hebben op die belastingen. Deze personen of autoriteiten gebruiken die inlichtingen slechts voor die doeleinden. Zij mogen deze inlichtingen kenbaar maken tijdens openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen. De inlichtingen mogen niet ter kennis worden gebracht van enige andere persoon, entiteit of autoriteit of van enig ander rechtsgebied (een buitenlandse Regering daaronder begrepen) zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij.

2. Indien inlichtingen die overeenkomstig dit Akkoord werden verstrekt voor een strafwettelijk fiscaal doel, daarna worden gebruikt voor een niet-strafrechtelijk fiscaal doel (en omgekeerd), wordt de bevoegde autoriteit die de inlichtingen heeft verstrekt, van die wijziging in gebruik op de hoogte gebracht, en dit vooraleer die wijziging in gebruik plaatsheeft, of anders binnen een redelijke termijn vanaf de wijziging in gebruik.

Artikel 9

Fiscale behandeling van een bijeenkomst

Onkosten die een inwoner van een Partij heeft opgelopen met betrekking tot een bijeenkomst (met inbegrip van een seminarie, vergadering, congres of een andere plechtigheid van soortgelijke aard) die in de andere Partij plaatsheeft, kunnen voor de belastingheffing in de eerstgenoemde Partij in mindering worden gebracht in dezelfde mate als zulke onkosten in mindering zouden mogen worden gebracht indien de bijeenkomst in de eerstgenoemde Partij zou hebben plaatsgehad.

Artikel 10

Kosten

Tenzij de bevoegde autoriteiten van de Partijen anders overeenkomen, worden indirecte kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand gedragen door de aangezochte Partij en worden directe kosten die zijn gemaakt bij het verlenen van bijstand (daaronder begrepen de kosten voor het inschakelen van externe raadgevers in verband met rechtszaken of anderszins) gedragen door de verzoekende Partij. De respectieve bevoegde autoriteiten plegen van tijd tot tijd overleg met elkaar aangaande dit artikel, en in het bijzonder pleegt de bevoegde autoriteit van de aangezochte Partij vooraf overleg met de bevoegde autoriteit van de verzoekende Partij wanneer de kosten voor het verstrekken van inlichtingen betreffende een specifiek verzoek naar verwachting aanzienlijk zullen zijn.

Artikel 11

Regeling voor onderling overleg

1. Wanneer er tussen de Partijen moeilijkheden of twijfelpunten mochten rijzen met betrekking tot de interpretatie of de toepassing van dit Akkoord trachten de bevoegde autoriteiten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming op te lossen.

2. Naast de in paragraaf 1 bedoelde overeenstemming kunnen de bevoegde autoriteiten van de Partijen onderlinge overeenstemming bereiken aangaande de procedures die moeten gevolgd worden ingevolge dit Akkoord.

3. De bevoegde autoriteiten van de Partijen kunnen zich rechtstreeks met elkaar in verbinding stellen teneinde een overeenstemming zoals bedoeld in dit artikel te bereiken.

4. De Partijen kunnen eveneens overeenstemming bereiken aangaande andere vormen van geschillenregeling.

Artikel 12

Uitvoeringswetgeving

De Partijen nemen alle wetgevende maatregelen die nodig zijn om te voldoen aan en ter uitvoering van de bepalingen van het Akkoord.

Artikel 13

Taal

Verzoeken om bijstand en antwoorden daarop worden in het Engels opgesteld.

Artikel 14

Inwerkingtreding

Elke Partij stelt de andere Partij in kennis van de voltooiing van de procedures die door haar wetgeving voor de inwerkingtreding van dit Akkoord is vereist. Dit Akkoord zal in werking treden op de datum van de laatste van deze kennisgevingen en zal van toepassing zijn voor alle aangelegenheden waarop artikel 1 van toepassing is, op belastbare tijdperken die aanvangen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden of, wanneer er geen belastbaar tijdperk is, op belastingen die verschuldigd zijn ter zake van belastbare feiten die zich voordoen op of na 1 januari van het jaar dat onmiddellijk volgt op het jaar waarin het Akkoord in werking is getreden.

Artikel 15

Beëindiging

1. Elke Partij kan het Akkoord beëindigen door langs diplomatieke weg schriftelijk kennis te geven van de beëindiging.

2. Die beëindiging zal van kracht worden op de eerste dag van de maand die volgt op het verstrijken van een tijdvak van drie maanden vanaf de datum waarop de andere Partij de kennisgeving van de beëindiging ontvangen heeft. Alle verzoeken die tot de datum van

effectieve beëindiging worden ontvangen, zullen worden behandeld in overeenstemming met de bepalingen van dit Akkoord.

3. Een Partij die het Akkoord beëindigt blijft gebonden door de bepalingen van artikel 8 met betrekking tot alle inlichtingen die ingevolge dit Akkoord werden verkregen.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gevolmachtigd door hun respectieve Regeringen, dit Akkoord hebben ondertekend.

GEDAAN in tweevoud te Brussel op 7 december 2009, in de Engelse taal.

VOOR DE REGERING VAN HET KONINKRIJK BELGIE :

VOOR DE REGERING VAN HET GEMENEBEST VAN DE BAHAMA'S :

AGREEMENT

BETWEEN

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS

FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS

AGREEMENT
BETWEEN
THE KINGDOM OF BELGIUM
AND
THE COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS
FOR THE EXCHANGE OF INFORMATION RELATING TO TAX MATTERS

THE KINGDOM OF BELGIUM

AND

THE COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS,

WHEREAS the Government of the Kingdom of Belgium and the Government of the Commonwealth of The Bahamas ("the Parties") have long been active in international efforts to combat money laundering and other financial crimes, including the targeting of terrorist financing;

AND WHEREAS The Bahamas on 15th March 2002 entered into a political commitment to the OECD's principles of effective exchange of information;

AND WHEREAS the Parties, desiring to facilitate the exchange of information with respect to taxes;

HAVE AGREED as follows:

Article 1

Object and Scope of the Agreement

1. The Parties, through their competent authorities, shall provide assistance through exchange of information that is foreseeably relevant to the administration or enforcement of the domestic laws of the Parties concerning taxes covered by this Agreement, including information that is foreseeably relevant to the determination, assessment, enforcement or collection of tax with respect to persons subject to such taxes or to the investigation or prosecution of tax matters in relation to such persons. Information shall be exchanged in accordance with the provisions of this Agreement and shall be treated as confidential in the manner provided in Article 8.

2. The rights and safeguards secured to persons by the laws or administrative practice of the requested Party remain applicable. The requested Party shall use its best endeavours to ensure that any such rights and safeguards are not applied in a manner that unduly prevents or delays effective exchange of information.

Article 2

Jurisdiction

A requested Party is not obliged to provide information which is neither held by its authorities, nor in the possession of, nor obtainable by persons who are within its territorial jurisdiction.

Article 3

Taxes Covered

1. This Agreement shall apply to the existing taxes of every kind and description imposed by or on behalf of the Parties.

2. This Agreement shall apply also to any identical or substantially similar taxes imposed after the date of signature of this Agreement in addition to or in place of the existing taxes if the Parties, through their competent authorities, so agree. The competent authority of each Party shall notify the other of any substantial changes in laws which may affect the obligations of that Party pursuant to this Agreement.

3. This Agreement shall also apply to taxes imposed in Belgium by its political subdivisions or local authorities, from the date on which Belgium shall notify The Bahamas through diplomatic channels that Belgium agrees on such application.

Article 4

Definitions

1. In this Agreement:

a) "The Bahamas" means the Commonwealth of The Bahamas, encompassing the land, the territorial waters, and in accordance with international law and the laws of The Bahamas any area outside the territorial waters inclusive of the exclusive economic zone and the seabed and subsoil over which The Bahamas exercises jurisdiction and sovereign rights for the purpose of exploration, exploitation and conservation of natural resources;

b) "Belgium" means the Kingdom of Belgium; used in a geographical sense, it means the territory of the Kingdom of Belgium, including the territorial sea and any other area in the sea and in the air within which the Kingdom of Belgium, in accordance with international law, exercises sovereign rights or its jurisdiction;

c) "collective investment fund or scheme" means any pooled investment vehicle, irrespective of legal form;

d) "public collective investment fund or scheme" means any collective investment scheme or fund in which the purchase, sale or redemption of shares or other interests is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

e) "company" means any body corporate or any entity that is treated as a body corporate for tax purposes;

f) "competent authority" means,

(i) in the case of The Bahamas, the Minister of Finance or his duly authorised delegate; and
(ii) in the case of Belgium, the Minister of Finance or his authorised representative;

g) "criminal laws" means all criminal laws designated as such under domestic law, irrespective of whether such are contained in the tax laws, the criminal code or other statutes;

h) "criminal tax matters" means tax matters involving intentional conduct whether before or after the entry into force of this Agreement which is liable to prosecution under the criminal laws of the requesting Party;

i) "information" means any fact, statement, document or record in whatever form;

j) "information gathering measures" means laws and administrative or judicial procedures enabling a requested Party to obtain and provide the information requested;

k) "national", in relation to a Party, means:

(i) any individual possessing the nationality or citizenship of that Party, and
(ii) any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in that Party;

l) "person" means an individual, a company or any other body or group of persons;

m) "principal class of shares" means the class or classes of shares representing a majority of the voting power and value of the company;

n) "publicly traded company" means any company whose principal class of shares is listed on a recognised stock exchange provided its listed shares can be readily purchased or sold by the public. Shares can be purchased or sold "by the public" if the purchase or sale of shares is not implicitly or explicitly restricted to a limited group of investors;

o) "recognised stock exchange" means any stock exchange agreed upon by the competent authorities of the Parties;

p) "requested Party" means the Party to this Agreement which is requested to provide information or has provided information in response to a request;

q) "requesting Party" means the Party to this Agreement submitting a request for or having received information from the requested Party;

r) "tax" means any tax covered by this Agreement.

2. As regards the application of this Agreement at any time by a Party, any term not defined herein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning that it has at that time under the law of that Party, any meaning under the applicable tax laws of that Party prevailing over a meaning given to the term under other laws of that Party.

Article 5

Exchange of Information Upon Request

1. The competent authority of the requested Party shall provide upon request by the requesting Party information for the purposes referred to in Article 1. Such information shall be exchanged without regard to whether the requested Party needs such information for its own tax purposes or the conduct being investigated would constitute a crime under the laws of the requested Party if it had occurred in the territory of the requested Party. The competent authority of the requesting Party shall only make a request for information pursuant to this Article when it is unable to obtain the requested information by other means, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty.

2. If the information in the possession of the competent authority of the requested Party is not sufficient to enable it to comply with the request for information, the requested Party shall use all appropriate information gathering measures to provide the requesting Party with the information requested, notwithstanding that the requested Party may not need such information for its own tax purposes.

3. If specifically requested by the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party shall provide information under this Article, to the extent allowable under its domestic laws, in the form of depositions of witnesses and authenticated copies of original records.

4. Notwithstanding any contrary provisions in its domestic laws, each Party shall have the authority, subject to the terms of Articles 1 and 2 of this Agreement, to obtain and to provide:

   a) information held by banks, other financial institutions, trusts, foundations and any person, including nominees and trustees, acting in an agency or fiduciary capacity;

   b) information regarding the ownership of companies, partnerships, collective investment schemes, trusts, foundations and other persons, including information on all persons in an ownership chain, and

      (i) in the case of collective investment schemes, information on shares, units and other interests;
      (ii) in the case of trusts, information on settlors, trustees, protectors and beneficiaries;
      (iii) in the case of foundations, information on founders, members of the foundation council and beneficiaries; and
      (iv) in the case of persons that are neither collective investment schemes, trusts or foundations, equivalent information to the information in subparagraphs (i) to (iii).

   Provided that this Agreement does not create an obligation on the Parties to obtain or provide ownership information with respect to publicly traded companies or public collective investment funds or schemes unless such information can be obtained without giving rise to disproportionate difficulties.

5. Any request for information shall be formulated with the greatest possible details and shall specify in writing:

   a) the identity of the taxpayer under examination or investigation;

   b) the identity of the person in respect of whom information is requested, if that person is not also the taxpayer in subparagraph (a) of this paragraph;

   c) the period for which the information is requested;

   d) the nature of the information requested and the form in which the requesting Party would prefer to receive it;

   e) the tax purpose for which the information is sought, including:

      (i) the citation of the legal authority under the applicant Party's tax law with respect to which the information is sought; and
      (ii) whether the matter is a criminal tax matter;

   f) the reasons for believing that the information requested is foreseeably relevant to the administration or enforcement of the taxes of the requesting Party covered under Article 3, with respect to a person identified in subparagraph (a) of this paragraph;

   g) grounds for believing that the information requested is present in the requested Party or is in the possession of or obtainable by a person within the jurisdiction of the requested Party;

   h) to the extent known, the name and address of any person believed to be in possession of, or able to obtain the requested information;

i) a statement that the request is in conformity with this Agreement;

j) a statement that the requesting Party has pursued all means available in its own territory to obtain the information, except those that would give rise to disproportionate difficulty.

6. The competent authority of the requested Party shall acknowledge receipt of the request to the competent authority of the requesting Party, advise if there are any unexpected delays in obtaining the requested information and shall use its best endeavours to forward the requested information to the requesting Party with the least reasonable delay.

Article 6

Tax Examinations Abroad

1. The competent authority of the requesting Party may request that the competent authority of the requested Party allows, provided that it is not contrary to domestic laws, representatives of the competent authority of the requesting Party to enter the territory of the requested Party to interview individuals and examine records with the prior written consent of the individuals or other persons concerned. The competent authority of the requesting Party shall give reasonable notice to the competent authority of the requested Party of the time and place of the intended meeting with the individuals concerned.

2. At the request of the competent authority of the requesting Party, the competent authority of the requested Party may allow representatives of the competent authority of the requesting Party to attend a tax examination in the territory of the requested Party.

3. If the request referred to in paragraph 2 is granted, the competent authority of the requested Party conducting the examination shall, as soon as possible, notify the competent authority of the requesting Party of the time and place of the examination, the authority or person authorised to carry out the examination and the procedures and conditions required by the requested Party for the conduct of the examination. All decisions regarding the conduct of the tax examination shall be made by the requested Party conducting the examination.

Article 7

Possibility of Declining a Request

1. The competent authority of the requested Party may decline to assist:

a) where the request is not made in conformity with this Agreement;

b) where the requesting Party has not pursued all means available in its own territory to obtain the information, except where recourse to such means would give rise to disproportionate difficulty; or

c) where the disclosure of the information requested would be contrary to its national security or public policy.

2. This Agreement shall not impose on a requested Party any obligation to provide information subject to legal privilege or to provide information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, provided that information described in Article 5(4) shall not by reason of that fact alone be treated as a secret or trade process.

3. A request for information shall not be refused on the ground that the tax claim giving rise to the request is disputed.

4. The requested Party may decline a request for information if the information is requested by the requesting Party to administer or enforce a provision of the tax law of the requesting Party, or any requirement connected therewith, which discriminates against a national of the requested Party as compared with a national of the requesting Party in the same circumstances.

Article 8

Confidentiality

1. Any information received by a Party under this Agreement shall be treated as confidential and may be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) in the jurisdiction of the Party concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by this Agreement. Such persons or authorities shall use such information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions. The information may not be disclosed to any other person or entity or authority or any other jurisdiction (including a foreign Government) without the express written consent of the competent authority of the requested Party.

2. Where information provided pursuant to this Agreement for a criminal tax purpose is, subsequently, to be used for a non-criminal tax purpose (and vice versa), the competent authority which supplied the information shall be notified of this change in use, if not before, then within a reasonable time of the change in use occurring.

Article 9

Convention Tax Treatment

Expenses incurred by a resident of a Party with respect to any convention (including any seminar, meeting, congress or other function of a similar nature) held in the other Party shall, for the purposes of taxation in the first-mentioned Party, be deductible to the same extent that such expenses would be deductible if the convention were held in the first-mentioned Party.

Article 10

Costs

Unless the competent authorities of the Parties otherwise agree, indirect costs incurred in providing assistance shall be borne by the requested Party, and direct costs incurred in providing assistance (including costs of engaging external advisers in connection with litigation or otherwise) shall be borne by the requesting Party. The respective competent authorities shall consult from time to time with regard to this Article, and in particular the competent authority of the requested Party shall consult with the competent authority of the requesting Party in advance if the costs of providing information with respect to a specific request are expected to be significant.

Article 11

Mutual Agreement Procedure

1. Where difficulties or doubts arise between the Parties regarding the implementation or interpretation of this Agreement, the competent authorities shall endeavour to resolve the matter by mutual agreement.

2. In addition to the agreements referred to in paragraph 1, the competent authorities of the Parties may mutually agree on the procedures to be used under this Agreement.

3. The competent authorities of the Parties may communicate with each other directly for purposes of reaching agreement under this Article.

4. The Parties may also agree on other forms of dispute resolution.

Article 12

Implementation Legislation

The Parties shall enact any legislation necessary to comply with, and give effect to, the terms of the Agreement.

Article 13

Language

Requests for assistance and answers thereto shall be drawn up in the English language.

Article 14

Entry into Force

Each of the Parties shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Agreement. This Agreement shall enter into force on the date of the later of these notifications, and shall have effect for all matters covered in Article 1, in respect of taxable periods beginning on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force or, where there is no taxable period, in respect of taxes due in respect of taxable events taking place on or after January 1 of the year next following the year in which the Agreement entered into force.

Article 15

Termination

1. Either Party may terminate the Agreement by giving a notice of termination in writing through diplomatic channels.

2. Such termination shall become effective on the first day of the month following the expiration of a period of three months after the date of receipt of notice of termination by the other Party. All requests received up to the effective date of termination will be dealt with in accordance with the terms of this Agreement.

3. A Party that terminates the Agreement shall remain bound by the provisions of Article 8 with respect to any information obtained under this Agreement.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Agreement.

DONE in duplicate at Brussels, this 7th day of December 2009, in the English language.

FOR THE GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF BELGIUM:

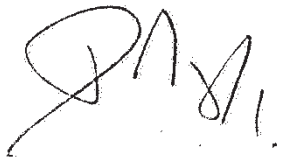

Didier REYNDERS,
Minister of Finance

FOR THE GOVERNMENT OF THE COMMONWEALTH OF THE BAHAMAS:

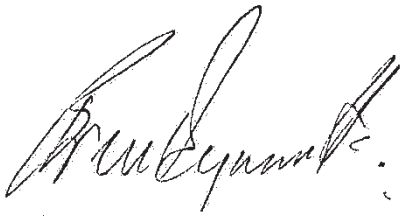

The Honourable T. Brent SYMONETTE,
Minister of Foreign Affairs